

Tropaion

Raubtier

Jag står på knä vid platsen för min lägerfeld,
jag kokar köttet från en rykande trofé.
Jag ger ett hell, under stjärnklar, öppen veld
till den best som sitt liv finge ge.

Jag bär en drift, liksom Attila och Xenophon,
i min pilbåge lever dess hamn.
Ty min hunger är min Nemesis och min demon,
genom den har jag givits mitt namn.

Tropaion, Tropaion
Tropaion, Tropaion

Kalaharis stäpp är en ogästvänlig plats
men mitt hjärta är evigt just där.
Jag hör den vind som kallar till en ny strapats,
svarta döden, är vad jag begär.
Det södra korset tronar över blod och pil och Afrika,
över drabbningens sargade land.
En hårdhet dväljs i en bloddränkt historia,
så röd som Afrikas virvlande sand?

Tropaion, Tropaion
Tropaion, Tropaion

Stof en bloed, rooi sand
By die vuur stan die jagter met en skedel i sy hand
Stof en bloed en rooi sand
By die vuur stan die jagter met en skedel i sy hand

Tropaion, Tropaion
Tropaion, Tropaion

Stof en bloed, rooi sand
By die vuur stan die jagter met en skedel i sy hand
Stof en bloed en rooi sand
By die vuur stan die jagter met en skedel i sy hand